

Bilag 6.

De samvirkende danske Landboforeninger.

København, den 27. Februar 1926.

Til det fra Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Naturfredning.

De samvirkende danske Landboforeninger, der paa et den 24. Februar d. A. afholdt Bestyrelsesmøde bl. a. har drøftet de i Folketinget den 17. December 1925 fremsatte Forslag til Lov om Naturfredning og til Skovpolitilov, tillader sig herved overfor det angaaende disse Lovforslag fra Folketinget nedsatte Udvalg at tilkendegive sin Tilslutning til den Udtalelse, der under 4. Februar 1926 er fremsat overfor Regering og Rigsdag i Anledning af disse Lovforslag af følgende Foreninger:

Dansk Skovforening (G. Wilhjelm), Foreningen af Skov- og Landejendomsbesiddere (S. Scavenius), Foreningen af fynske Skovejere (A. Schaffalitzky de Muckadell), Foreningen af jyske Skovejere (F. Neergaard), Foreningen de fynske Smaaskove (H. P. Lassen), Skovdyrkerforeningen for Aarhus og Skanderborg Amtsrads kredse (H. C. Dons), Smaaskovforeningen for Aabenraa og Sønderborg Amter (J. Michelsen), Vejle Amts Skovdyrkningsforening (V. Bardenfleth) og Smaaskovforeningen for Randers og Viborg Amter (N. Mark).

Udover det i denne Udtalelse anførte ønsker De samvirkende danske Landboforeninger at henlede Opmærksomheden paa den i § 24 i Forslaget til Lov om Naturfredning foreslaaede Bestemmelse, hvorefter Adgangen for Almenheden til alle udyrkede Strandbredder principielt er fri, uanset Omfanget af den Betydning, Almenheden har i den frie Adgang, idet en Begrænsning i Færdselen efter Forslaget kun kan tilvejebringes ved Fredningsnævnets Kendelse efter Ejers Paaklæge. Denne meget betydningsfulde Ændring i de nugældende Bestemmelser er efter De samvirkende danske Landboforeningers Opfattelse et betænkeligt Indgreb i Ejendomsretten, der endog af Hensyn til Almenheden er ganske upaakrævet, idet den nugældende Naturfredningslovs § 21 gennem Kommunalbestyrelsernes og visse Foreningers Ret til at rejse Krav om Færdselsret paa udyrket og for Plantevækst blottet Strandbred formentlig aabner Adgang til fri Færdsel paa saadanne Strækninger, hvor der foreligger en virkelig Almeninteresse. Men til denne principielle Betænkelighed kommer endnu, at det i Lovforslaget anvendte Udtryk: udyrkede Strandbredder utvivlsomt vil inddrage under den frie Færdselsrets Omraade store til Havet grænsende Eng- og Græsarealer, hvis Beskyttelse mod Færdsel — hvad enten de anvendes til Høslæt eller er indhegnede til Afgræsning — er paatrængende nødvendig. De samvirkende danske Landboforeninger skal derfor indtrængende henstille, at ej heller Lovforslagets § 24 vedtages i den foreliggende Form, men at man, for saa vidt angaar Færdsel paa udyrket Strandbred, henholder sig til de i § 21 i den nugældende Naturfredningslov indeholdte Regler, der skønnes fuldt ud at imødekomme Almenhedens berettigede Ønsker i saa Henseende.

P. L. V.

P. P. Pinstrup.

Otto Himmelstrup.